

Ewa Twarowska, Jacek Wysocki, Jerzy Gąsowski

Mały Płock, woj. łomżyńskie. Małopolski Zespół Osadniczy. Stanowisko 2a

Informator Archeologiczny : badania 16, 209-210

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. cmentarzysko szkieletowe, jako współczesne reliktem architektonicznym z możliwością łączenia niektórych grobów z wczesnymi fazami wczesnego średniowiecza,
3. warstwy kulturowe sprzed zabudowy cysterskiej, na wczesne fazy wczesnego średniowiecza,
4. konstrukcje kamienne na Jeziorze Łekneńskim →?

Badania będą kontynuowane.

MACIEJOWICE, gm. Zbuczyn
woj. siedleckie
Stanowisko 9 - osada

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadziła mgr Joanna Kalaga. Finansował WKZ w Siedlcach. Pierwszy sezon badań. Okres wczesnośredniowieczny.

Stanowisko to związane jest z kompleksem osadniczym w Krzesku Królowej Niwie. Położone jest na łagodnie opadającym stoku w kierunku bezimiennego cieku wodnego. Badaniami objęto górną część stoku. Przebadano powierzchnię 50 m². Odsłonięto 6 obiektów; owalnych jam o zróżnicowanych wymiarach, dnach płaskich lub zagłębionych nieckowato w sypkim piasku calcowym do głębokości 60-100 cm. Znalezione w nich drobne fragmenty ceramiki ręcznie lepionej. Warstwa kulturowa została zniszczona przez głęboką orkę sięgającą do 50/60 cm od powierzchni. Ceramika występowała w niewielkiej ilości. Wstępna jej analiza pozwala określić chronologię stanowiska na wczesne fazy okresu wczesnośredniowiecznego. Poza ceramiką, na powierzchni stanowiska, stwierdzono występowanie narzędzi z krzemienia narzutowego bałtyckiego.

Materiały do opracowania znajdować się będą w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, później w WKZ Siedlce.

Badania będą kontynuowane.

MALY PŁOCK
woj. łomżyńskie
Małopłocki Zespół Osadniczy
Stanowisko 2a

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii
Zakład Badań Archeologicznych S.S.P. "Universitas" w Warszawie

Badania pod kierunkiem mgr Ewy Twarowskiej /autorki sprawozdania/ prowadził Jacek Wysocki, konsultował prof. dr hab. Jerzy Gąsowski. Finansował WKZ w Łomży. Piąty sezon badań. /Trzeci osady na stanowisku 2a/. Osada X-XIII w.

Celem prac wykopaliskowych w sezonie 1982 było rozpoznanie archeologiczne partii północno-zachodniej osady na stanowisku 2a, gdzie na podstawie obserwacji powierzchniowych spodziewano się występowania pieców do wypału wapna. W tym celu założono dwa prostopadłe do siebie wykopy o wymiarach 2 x 10 m.

W wykopie nr 6 odkryto trzy obiekty układu przestrzennego w postaci ziemianki /odsłoniętej częściowo/, paleniska i śladu po słupie, zawierające bogaty materiał zabytkowy w postaci ceramiki, kości zwierzęcych i rybich, kilku fragmentów żaren, zabytków żelaznych, rogowych oraz paciorków z masy szklanej.

Kolejny wykop nr 7 dostarczył siedmiu obiektów układu przestrzennego: dwa to ślady po skupach, palenisko, 3 jamy o nieustalonej funkcji i pomieszczenia typu ziemiankowego z piecem do wypału wapna. Odkryte obiekty zawierały również duże ilości materiałów zabytkowych w postaci ceramiki, kości rybich i zwierzęcych, wyrobów z kości, rogu, żelaza, brązu, łupku wołyńskiego.

W wyniku badań stwierdzono na terenie osady przegródzkiej w Małym Płocku istnienie zespołu pieców do wypału wapna /zlokalizowano powierzchniowo następane tego typu obiekty/. Można przypuszczać, iż wapno w nich wytwarzane miało zastosowanie w procesach metalurgicznych jako topnik przy produkcji żelaza.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Badania będą kontynuowane.

MOKRE, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutyłowski przy współudziale mgr mgr Jadwigi Arciszewskiej, Iwony Chrzanowskiej, Leszka Gajewskiego i Włodzimierza Zielińskiego oraz studentów archeologii UMCS. Finansowało Biuro Dokumentacji Zabytków w Zamościu. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa epoki kamienia, epoki brązu i wczesnej epoki żelaza oraz cmentarz ciałopalny początków średniowiecza.

Kontynuowano eksplorację najbardziej zagrożonych kopców, oznaczonych nr 1 i 2 oraz przyległej do nich przestrzeni.

Kopiec nr 1. Po zakończeniu badań w 1981 r. pół-